

kdaj se je rodil, kdaj se je oženil in koliko otrok je imel, samo o vrednosti njihovih prevodov nič ne vé. — Pag. 80. golčič g. Singer, da je Miklošič pisal v „Oesterreichische Revue“ o hrvatskem narodnem pesništvu; to ni istina, Miklošič pisal je o srbskem narodnem pesništvu, a ne o hrvatskem. Sploh se pa ta gospod povsod zadeva ob ime „Srb“ ali „Slovenec“. Čemu to? Na isti strani čitam ta nezmisel: Ein... deutscher Dichter, kein geringerer als Anastasius Grün, hat ein... reiches Interesse für die Volkspoesie der Kroaten in den Bergländern Oesterreichs an den Tag gelegt. .... Grün publicirte eine hübsche Anzahl kroatischer Volkslieder in Uebersetzung.“ In potem govorite o slovensko-hrvatski vzajemnosti!

M. Malovrh.

V *Novem Sadu* predstavljala se je v 26. dan decembra meseca nova tragedija v petih dejanjih od Mite Popoviča „Car Jovan“, a 27. dan istega meseca nova vesela igra v treh dejanjih od I. S. Popoviča „Pokondi pena tikva“.

„*Accademia Adamo Mickiewicz di storia e letteratura polacca e slava*“ imenuje se društvo, katero so dijaki vseučilišča Bolonjskega po inicijativi profesorja Domenika Santagate ustanovili maja meseca 1879. l. Namen temu društvu je ustanoviti slovansko knjižnico ter prirejevati vsako nedeljo članom sestanke, v katerih se imajo vršiti predavanja o slovanskih razmerah, razen tega pa prirediti vsako leto javno predavanje o slovanstvu za širše občinstvo.

Društvo šteje jako mnogo članov med vseučiliščno mladino ter je zanimanje zanje tudi pri ostalem izobraženem občinstvu italijanskem veliko, kar dokazuje okoliščina, da je prostorna dvorana, v kateri se prirejajo letna javna predavanja, vedno do zadnjega prostora polna.

Prvi znamenitejši čin občnega zbora akademije pa je bil, da je poslal ministerstvu za prosveto v Rim prošnjo, naj se na Bolonjskem vseučilišču ustanovi stolica za slovansko zgodovino in literaturo. In res smo čitali baš te dni po novinah, da se je ondu osnovala stolica hrvatskemu (?) jeziku.

Tako so se torej tudi Italijani, kateri so doslej o slovanstvu vedeli le jako malo ter so ga kot kulturno-nenapreden element prezirali, začeli zanimati za nas, prišedši do spoznanja, da Slovanom pripada znamenita kulturna misija, katero so čedalje boljše začeli izvrševati.

Sbornik Slovansky. Da bi se med českim narodom razširilo poznanje slovanskih razmer, sklenilo je literarno društvo „Slavija“ v Pragi skrbeti za to, da izide vsako leto obširnejša knjiga, v kateri naj bi bili tiskani članki narodopisni, kulturno- in literarno-zgodovinski ter spisi tikajoči se družbenega življenja pri posameznih narodih slovanskih. Prvi obširni zvezek, ki je pod gornjim naslovom izšel pod uredništvom Edvarda Jelinka, leži pred nami in priznati moramo, da obseza mnogo zanimljivega, ne le za spoznavanje slovanskih razmer, temveč tudi za slovansko vednost znamenitega gradiva.

Le sem spada prvi članek „hroby a mohyly předhistorické v Polsce, na Litvě a Rusi“, v katerem učenj pisatelj A. H. Kirkor, profesor krakovskega vseučilišča in neutrudljivi preiskovalec starih grobov in gomil po Poljskem, Litvi in Rusiji, opisuje svoja preiskovanja v teh deželah in objavlja mnogo za slovansko arheologijo znamenitega gradiva.

Drugi članek „Dvoboj Marka Miljanova s Pekom Pavlovičem“ od Jos. Holečka je krasna v obliki pripovedke predočena nam slika o črnogorskem

junaštvu in veliki ljubezni, katera veže posamezne junake, in zaradi katere je nepremagljiva kneževina podobna zložni rodbini.

V tretjem članku „poljske gospe in gospodične“ govori pisatelj Edvard Jelínek o onih plemenitih lastnostih poljskega ženstva, katere so mu pridobile spoštovanje in občudovanje vsega izobraženega sveta ter oboževanje vsacega pravega rodoljuba poljskega: o nežnosti, plemenitosti duha in mišljenja, odločnosti in neusahljivem rodoljubju. Ob enem nam predočuje življenje in delovanje nekaterih znamenitejših in slavnejših zastopnic poljskega krasnega spola.

Izmed ostalih člankov omenjamo temeljite spise Josipa Koublega „literarno gibanje na Hrvatskem leta 1880.“, Mih. Hórnika „o poslednjem petiletju pri lužiških Srbih“, J. K. Stanka „V carski javni knjižnici v Petrogradu“ in razpravo „Istra in isterski Hrvatje“, ki je bila izvirno natisnena v hrvatskem dijaškem almanahu „Velebit“, katerega je pa pisatelj — sedaj profesor v nekem isterskem mestu — predno se je prestavil v česki jezik, izdatno pomnožil in odstranil iz njega nedostatke, ki so se prvi izdavi po pravici očitali.

Razen teh večjih člankov podaja nam pa „Slovansky Sbornik“ še celo vrsto manjših spisov o vseh znamenitejših kulturnih pojavih med Slovani ter nas seznanja tudi s tem, kako so se neslovanski narodi začenjali zanimati za slovanstvo in njegov vedno rastoči napredek, tako da smelo rečemo, da je urednik g. E. Jelínek jako spretno rešil nalogo, ki jo je prejel od društva „Slavije“, ter českemu narodu v resnici podal knjigo, ki ga temeljito more poučevati o vseh razmerah sorodnih mu narodov slovanskih ter o vseh znamenitejših novejših dogodkih med njimi. Prvemu zvezku „Slovanskega Sbornika“ pa želimo še mnogo naslednikov.

I. H.

„Lužica“. Měsačník za zabavu a poučenje. Zhromadny organ serbskích towarzstwow. Tako se zove list, ki je pričel izhajati začetkom tega leta v Budišinu pod uredništvom dr. phil. Ernesta Muke. List našteva v „předslowu“ mnogo znanih pisateljev, ki so obljubili svoje sodelovanje. Prvi list prinaša mnogo jako zanimljivega berila, več sestavkov od znanega političnega in literarnega voditelja lužičkih Srbov, M. Hórnika.

M. B.

„Niva“, prvi ilustrovani ruski list, ki na leto prinaša do 2000 slik ter šteje med svojimi sodelavci prve ruske pesnike in pisatelje, imela je lansko leto 60.000 naročnikov. „Niva“, ima vsak mesec modno prilogo s 500 in več modnimi načrti ter svojim naročnikom daje vsako leto za nagrado lepo izvirno rusko sliko, delo kakega imenitnega ruskega slikarja. Za to leto odbrana je slika „Dragi gost“ od prof. J. Jakobija. „Niva“ stane po 8 rubljev na leto in naročnina se pošilja v Peterburg (bolšaja morskaja ulica d. br. 9.).

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih, ter stane: za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld., za dijake po 4 gld. na leto.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: **Fr. Levco.**

Uredništvo: v Novih ulicah 5. — **Upravništvo:** na Marije Terezije cesti.

Tiska „Národní Tiskarna“ v Ljubljani.